

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

(-di-)

Cím:

A karácsonyváró Dunapart

Forrás:

Szózat

Osztályozás

Tárgy

398.332, 41

Hely

Idő

"1919"

Személy

Bp.

(Helv)

1919. XII. 19

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Ol.)

Közp. nyo.

A karácsonyváró Dunapart

Igy karácsonytájan egyszerre csak megmozdul és elindul a bálnai erdő. Utrakeltek a zöldelő fenyőerdők a Felvidék sziklás hegyeinek oldaláról és a Mátra bearayozott lankáiról. Olyan most a pesü Dunapart, mint valami szép zöld fenyőkkel kiszegeztetett park. A Vánházától végig, a Ferenc József-hídtől hosszú sorban áldogálnak a karácsonyfaárusok, kis erdő képződik körülöttük. Nagyon szép és hangulatos ez a kép, csak éppen a fenyők hiányoznak a karácsonyfák árnyékából.

Tavaly ilyenkor már szinte verekedtek a fenyőfákért a Dunaparton. Az idén is méterszámra maximálták, mint az előző években, csak az a különbség, hogy még tavaly is egy méternyi magasságig három koronába került egy kis csenevész fenyőfácska, addig most ennek az ára husz korona. Másfél méterig harminc, két méterig negyven, három méterig hetven és ezen fölül mostaságban nyolcvan és száz koronába kerül ma az üres fenyőfa. De ehhez még talp is kell, ami külön nyolc-tíz korona, azután pedig föl is kell díszíteni és alatta elhelyezni mindazon kedves dolgokat, melyeket szeretteinknek szántunk. Ha megpróbáljuk összeadni, hogy miibe kerül ma egy közepes nagyságu, mondjuk egy három-négytagu polgári család szerény igényeinek megfelelő karácsonyfá, bizony lehangozó eredményt kapunk és ezért ezt az ünneprontó műveletet nem is kíséreljük meg, hanem csak egyszerűen általánosságban konstatáljuk, hogy a karácsonyesti kedveskedések és apró örömtök most nagyon aktuális kelleknek mindenfajta elárusítói rettenő uzsorával dolgoznak, kezdve az öt-halckoronás gyertyácskáktól, végig a kilencvenkoronás ugynevezett szaloncukorkáig.

A központi vásárcsarnok előtti térségen kis alkalmi sátrakkban árulják a karácsonyfa mindenféle díszítő, csillogtató és édesítő kellekeit. Az árak nincsenek maximálva és mindenki tetszése és érzénye erejéig jegy nélkül vásárolhat belőle korlátlan mennyiségben.

A karácsonvi bevásárlónak ám más egvebokra is szüksége van, amiket inkább bent a csarnok területén szerezhet meg. Napok óta pétkül rengeteg *sertéshus* érkezik a központi vásárcsarnokba és halvanegy-hetven korona az ára. A halban is rendkívül nagy a kereslet és kínálat.

Elmondhatnánk, hogy a nagyobb boltoktól és hiányoktól ettekintve, a nagy vásárcsarnok ünnepelelti hangulata elég jó. Az emberek pillanatokra feledni próbálják a szürke hétköznapok sablonos, unalmas gyötrelmeit és szenvedéseit. Mindenki, aki üres kosárral vagy szatvorral ma ide belép, képzeltében már ott ül a szentestén a kis karácsonyfa árnyékában és gyönyörködik övének örömeiben. Ez csak egy kis lélektani megfigyelés, de nagyon közei jár az igazsághoz. Ezért nincs ma zúgótdás a vásárcsarnokban a lehetetlen árak és a kongó áruhírv miatt. Mindebből már csak azt a jót várhatnánk, hogy az árusokat is megszéllná egy pillanatra az ünnep örömeinek hangulata és önmaguktól leszállítanák egy kissé az árakat. Persze ez csak afféle *pium desiderium*, amolyan jámbor valami, ami öhajlásnak tulmerész és kívánságnak pedig lehetetlen . . .

Léni, a hatóság is megérezte, hogy az ünnepi hangulatra való tekintettel az élelemelosztás riedez és kiméri szabályain kívül valamivel tartozik a nagyközönségnek. Talán ennek a jobb érzésnek köszönhető, hogy a felére redukált cukoradagokat

karácsonyra egy kicsit megjavítják. Egyetlen csöpp édesvíz ez csupán a hétköznapj bánat és keserűség nagy tengerében, de mégis valami. Illetékes helyen most azzal biztatnak, hogy *lisztet és krumpit is szereznek karácsonyra a főváros közönségének*. Bár csak igaz lenne. Semmiel sem lehetne nagyobb örömet szerezni a szent ünnepekre ennek a Budapest nevű rakoncátlan, vásott rossz gyerekek . . .